

Протокол

№

гр. София, 29.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **12156** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.
На поименното повикване в 11.14 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Я. Х. Х., редовно и своевременно призван, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ – ПИ ПРИ СДВР- ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“, редовно и своевременно призван, не се явява, не се представлява.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Х. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като съобрази липсата на процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата и приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА постъпили писмени бележки на 14.01.2026 г. от И. Й. – пол. Инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, чрез пълномощника юрисконсулт К..

ДОКЛАДВА молба от днес, постъпила по време на разглеждане на съдебните заседания, а именно в 10:57 ч., с която се прави искане за спиране изпълнението на оспорения административен акт.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Х. – Поддържам жалбата. Поддържам искането за спиране. Нямам

доказателствени искания. Няма да соча други доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА административната преписка.

ПРИЕМА доказателствата приложени към жалбата.

СЪДЪТ ОБЯВЯВА две минути почивка за запознаване с постъпилата молба за спиране изпълнението на оспорената заповед.

След обявената почивка съдебното заседание продължава в същия съдебен състав – секретар и страни.

СЪДЪТ НАМИРА, че с оглед направеното искане за спиране на производството дължи произнасяне по същото. Предявеното искане по чл.166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от АПК има годен предмет, тъй като се иска спиране на предварително изпълнение на акт, чието предварително изпълнение произтича от чл. 172, ал. 6 ЗДвП и като оспорващ самата заповед Я. Х. Х. е легитимиран да търси спиране на предварителното ѝ изпълнение. Съдът може да спре оспореният индивидуален административен акт във всяко положение на делото до влизане на решението в сила, съгласно разпоредбата на чл.166, ал. 4, във връзка с ал. 2, изречение 1 от АПК и в този смисъл искането е допустимо.

По основателността на искането - за да се спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта е необходимо адресатът на акта, който иска спиране да докаже, че то би могло да му причини значителна или трудно поправима вреда – чл. 166, ал. 2, във връзка с ал. 2 от АПК. Вредата може да бъде както имуществена, а именно загуба или пропуснатата полза, така и неимуществена. Вредата трябва да е значителна или да има такова отражение за молителя, че той трудно да може да я поправи, настъпването ѝ следва да бъде достатъчно вероятно. Относно вероятността за настъпване на вредата и за възможния размер следва да бъдат представени доказателства, а не само твърдения в тази насока.

По силата на чл. 1, ал. 2 от ЗДвП целта на този закон е да се опази живота и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазва имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от МПС. Целта на прилагането на ПАМ по чл. 171 от ЗДвП е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. В случая във връзка с обосноваването на интерес, който следва да е противопоставим по значимост на обществения интерес, което ще рече да е поне равен по степен на същия, жалбоподателят твърди, че е налице невъзможност да упражнява нормалната си трудова дейност и да изпълнява ежедневните си семейни и социални задължения. Видно е, че с искането се излагат само общи твърдения, а за вероятността от настъпване на вредата и за възможният размер следва да бъдат представени доказателства, каквито жалбоподателят не представя с искането. Освен това твърденията не сочат последици от такова естество, които могат да се противопоставят на защитаваният от закона обществен интерес, поради което е допуснато предварителното изпълнение, а именно този обществен интерес е за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения. Във връзка с твърденията

на жалбоподателя следва да се отбележи, че по начало всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията представлява неудобства и засяга правната сфера на техните адресати. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения, в какъвто смисъл е разпоредбата на чл. 171 от ЗДвП. Предвид горното съдът намира, че искането за спиране предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение, поради което на основание чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ ИСКАНЕТО с правни основания по чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от АПК на Я. Х. Х. за спиране на предварителното изпълнение на оспорения индивидуален административен акт - Заповед № 25-4332-005318/31.10.2025 г. на полицейски инспектор при СДВР, отдел „Пътна полиция“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на Република България в 7-дневен срок от днес за молителя и от съобщението за ответника.

СЪДЪТ с оглед липса на доказателствени искания намира, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКРИВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Х. – Поддържам жалбата. Моля да се отмени оспорената заповед. На 12.10.2025 г. ми е издадена първата заповед на прилагане на ПАМ, с която е наложено временно отнемане на свидетелството ми за управление на МПС със срок до три месеца. Заповедта е издадена напълно съзнателно и не е техническа грешка, тъй като на място ми е разяснено, че след отстраняване на нарушението, а именно сключване на „Гражданска отговорност“ на следващия работен ден ще ми бъде върнато СУМПС. Полицата е сключена на същия ден, както бяха указанията. За същото деяние е издадена втора заповед, която сега оспорвам, заповедта е от 31.10.2025 г., а именно с нея е наложена по-тежка ПАМ- отнемане на СУМПС до шест месеца. Според мен издаването на две ПАМ за едно и също фактическо основание без първата да бъде изрично отменена представлява нарушение на принципите на правна сигурност и предвидимост. С поведението при издаване на първата заповед административният орган е създал у мен правно очакване за три месеца отнемане на СУМПС. Към настоящия момент максималният тримесечен срок по първоначално издадената заповед е вече изтекъл, следователно превантивната цел е изчерпана на първото наказание. Според представените документи има докладна записка от 21.10.2025 г., която обаче не е анулирана на първия акт, това е единственото, което е издадено и за това не съм уведомен. След това е издаден на 31.10.2025 г. нов административен акт. Предвид изложеното, моля съдът да отмени обжалваната втора заповед.

СЪДЪТ ОБЯВЯВА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ И ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.32 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР